

В памет на академик проф. дфзн Петър Кралчевски

Тъжно е, когато се разделяме с приятели, колеги, хора, с които са станали неразделна част от Университета и живота ни ...

В забързаното ни ежедневие, в района на природните факултети в Лозенец, често срещаме колеги, които искрено поздравяваме с „Добър ден!“ и им пожелаваме нещо хубаво. Вече отминали ги, неволно изплуват спомени от предишни срещи и разговори с тях. С огромно съжаление трябва да приемем, че вече няма да срещаме професор Кралчевски. Ще останат само спомените за един изключително учтив и внимателен колега, етичността и деликатността на когото бяха сякаш втората му природа.

Проблемите на нашите два факултета всъщност са много сходни. Това ни позволяваше без всякакви вътрешни бариери и задръжки да ги обсъждаме и да стигаме до общи позиции по не толкова прости въпроси. Винаги, от страна на професор Кралчевски, това ставаше в един много мек и колегиален тон, присъщ на достоен член на академичната общност на Университета. Виждали сме го и в другата му позиция, например като декан - пред Академичния съвет на Университета, твърдо застъпващ определена теза, може би дискуссионна, но винаги добре обмислена и мотивирана от него. И винаги това е ставало в един коректен стил и с мек тон, с вътрешното излъчване на един добър човек, когото няма да забравим...

От колегията на Физически факултет.